

быте и на сиромасыте. А евреите отъ зависть нападнали на исцѣренныа, и дѣмали, чи не трѣбѣ да носи одара си въ свѣтъ, за което исцѣренныа дѣмалз дерзновенно, чи който го исцѣрилз, той мѣ казалз да си земи одара, на който былз лежалз тридесать и осемь години. Идѣйте понеже были ослаѣпени отъ зависть, не питали исцѣренныа, кой го исцѣрилз, но казвали мѣ, кой мѣ рекалз да си носи одара, а той не знаеше кой е, дѣто мѣ речи да си земи одара: защото христосъ бѣшиса махналз отъ тамо, да не го хвали исцѣренныа предъ народа, и да не подигни евреите на по голѣмѣ зависть. Оставилз христосъ това чѣдо, да самъ прослави само. И тѣмъ, колкото евреите укорявали чѣдото, то по явно ставало, като ходѣлз исцѣренныа по сичкиа града, и дерзновенно проповѣдалз бога, който го исцѣрилз. После христосъ като намерилз исцѣренныа въ церковѣ, рекалз мѣ: ты сега оздраве добръ, но пазиса да не согрѣшавашь вече, за да не пострадашь по зло. Отъ тѣзи христовы рѣчи, познаваме, какъ много пѣти дохожда болесть и мѣченіе отъ грѣха. Но знайте чи колкото болести и бѣди ни дохождатъ на този свѣтъ, тѣ са божіе благодѣаніе, които ни дава богъ отъ милость, за нашето исправленіе, а колкото грѣшни останѣтъ тѣка ненаказани, тѣхъ ще накажи тамо безъ милость вѣчно.

ПОУЧЕНІЕ,

Но има много человекъ, които сѣ чѣдетъ като гледатъ чи грѣшните живѣатъ на този свѣтъ най благополѣчно, и безъ наказаніе, а не знаатъ чи богъ ги държи за своя страшный сѣдъ, гдѣто ще ги накажи вѣчно. За тѣмъ кога видиме нѣкой грѣшникъ чи живѣе славно и благополѣчно, да не желаеме неговото благополѣчїе, нити да завиждаме на беззаконїето мѣ, както дѣма пророкъ Давидъ «не ревнѣй лѣкавнѣющимъ, ниже завиди творѣющимъ беззаконїе» защото тѣ като трѣбѣ ще исцѣнатъ, като цѣлѣтъ скоро ще отпаднѣтъ и като дымъ ще сѣ изгѣбѣтъ. Тѣмъ и кога гледаме нѣкой нечестивъ, да самъ въздига като тополя, да не самъ чѣдиме: защото, до утра нити мѣстото мѣ ще остани. А нѣ кога грѣшнѣе и не прїемаме наказаніе, тога най много да самъ воиме: защото божїего длготърпенїе чака ны да самъ покаеме, ако ли не самъ покаеме, то ны събираме на себе си вожїа гнѣвъ, за страшнымъ сѣдъ, гдѣто ще самъ заплати съкомъ спорѣдъ работѣтъ: защото ако не прїемнѣе на този свѣтъ нѣкое наказаніе за нашыте грѣхоке, то на онзи свѣтъ ще прїемнѣе вѣчно наказаніе, понеже богъ за малките грѣхоке наказва тѣка, за да се покаеме, а за голѣмыте, ако не самъ поправнѣе, непременно ще ны накажи на онзи свѣтъ вѣчно. Защо